

Sygn. akt II Ca 565/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Protokolant	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie w postępowaniu uproszczonym sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 5 czerwca 2013 roku, sygn. akt I C 299/13

zmienia zaskarżony wyrok w punktach: pierwszym i drugim sentencji w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego D. W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 552 złotych podwyższa do kwoty 564,13 (pięćset sześćdziesiąt cztery, 13/100) złotych, a w pozostałej części apelację oddala, znosząc wzajemnie koszty procesu między stronami za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Ca 565/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 05 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb., po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...), Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko D. W. o zapłatę kwoty 1.274,21zł:

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 552 złote z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia 23 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
3. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Pozwanego D. S. wiążąca z firmą (...), Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa pożyczki gotówkowej, numer umowy (...) zawarta w dniu 18 listopada 2011 r. Na mocy zawartej umowy pozwanemu udzielona została pożyczka w kwocie 1.625,40 złotych, przy czym faktycznie wypłacona została mu kwota 1.400 złotych. Udzielona pozwanemu pożyczka miała zostać spłacona w 36 tygodniowych ratach, w kwocie po 66,95 złotych.

Wysokość pożyczki udzielonej pozwanemu została pomniejszona o kwotę 225,40 złotych (tj. kwotę 78,40 złotych stanowiła opłata przygotowawcza, natomiast kwotę 147 złotych składka ubezpieczeniowa). Oprocentowanie pożyczki strony określił w umowie na 18% w stosunku rocznym, zaś pozwany skorzystał z dodatkowej, płatnej opcji związanej z odbiorem pożyczki w domu przez pracownika strony powodowej w miejscu swego zamieszkania, której koszty określone zostały na łączną kwotę 678,94 złotych.

Łącznie w umowie określone zostało, że zobowiązanie pozwanego wynosić będzie 2 410,20 złotych.

Ponieważ pozwany D. W. nie wywiązał się z postanowień zawartej umowy i nie spłacił udzielonej mu pożyczki, w dniu 12 października 2012 r. zawarta umowa została przez stronę powodową wypowiedziana.

Na poczet udzielonej pozwanemu pożyczki D. S. dokonał wpłat w łącznej kwocie 1.170 złotych.

Na mocy umowy zawartej w dniu 24 października 2012 r. wierzytelność przysługująca firmie (...), Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wobec pozwanego D. W. została sprzedana powodowi (...), Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo strony powodowej jest częściowo uzasadnione.

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, zaś biorący pożyczkę zobowiązuje się do zwrócić tą samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej ilości.

Bezspornym w sprawie jest, iż pozwanego D. S. łączyła z poprzednikiem prawnym powoda (...), Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (...), Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) umowa pożyczki oraz bezspornym jest, iż pozwany nie zwrócił całości pożyczzonej mu kwoty.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie mają jednak również przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (tj. art. 7 oraz 7a przedmiotowej ustawy). Art. 7 ustawy przewidywał, że całkowity koszt kredytu oznacza wszystkie koszty wraz z odsetkami i innymi opłatami oraz prowizjami, które konsument jest zobowiązany zapłacić za kredyt, za wyjątkiem kosztów szczegółowo w przepisie określonych (żaden z wyjątków w tym przepisów przewidzianych nie ma w sprawie zastosowania). Natomiast art. 7a ustawy stanowił, że łączna kwota wszystkich opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy o kredyt konsumencki (z wyłączeniem udokumentowanych lub wynikających z innych przepisów prawa kosztów związanych z ustanowieniem, zmianą lub wygaśnięciem zabezpieczeń i ubezpieczeń) nie może przekroczyć kwoty 5 % udzielonego kredytu konsumenckiego.

Odnosząc powyższe przepisy do przedmiotowej sprawy zauważył, że udzielona pozwanemu D. S. pożyczka wyniosła 1.400 złotych (taka kwota została mu wypłacona). Oznacza to, że maksymalna wysokość kosztów przy takiej wysokości pożyczki winna wynosić 70 złotych. Wysokość odsetek za jeden rok, przy pożyczce udzielonej pozwanemu wyniosła 252 złote (odsetki zostały określone w wysokości 18% w stosunku rocznym). W tej sytuacji łącznie pozwany winien zwrócić stronie powodowej kwotę 1.722 złote. Ponieważ do chwili obecnej spłacił jedynie kwotę 1.170 złote, do zapłaty pozostała pozwanemu kwota w wysokości 552 złote oraz odsetki żądane od daty wniesienia pozwu (albowiem naliczane przez stronę powodową odsetki były od zupełnie innej kwoty należności głównej).

W tej sytuacji Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym i drugim wyroku. Z kolei o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. (ponieważ pozwany D. S. prawidłowo zawiadomiony o terminie posiedzenia nie stawiał się i nie zajął w sprawie merytorycznego stanowiska wydane orzeczenie jest wyrokiem zaocznym - art. 339 k.p.c.).

Powyższy wyrok w części oddalającej powództwo oraz rozstrzygającej o kosztach procesu zaskarżył powód.

Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 7a. ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 20.07.2001r. w brzmieniu obowiązującym w dniu 18.11.2011r. poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że:

a) odsetki umowne od udzielonej kwoty kredytu wliczają się do „opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy” w rozumieniu art. 7a. przedmiotowej ustawy, podczas gdy odsetki te stanowią koszt zasadniczy umowy i nie dotyczą ich ograniczenie, o którym mowa w art. 7a. ustawy, regulacja dotycząca odsetek znajduje się bowiem w art. 359 § 2¹-2³ k.c.;

b) koszt ubezpieczenia kredytu wlicza się do „opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy” w rozumieniu art. 7a. przedmiotowej ustawy, podczas gdy przepis ten wprost stanowi, że ograniczenie nie dotyczy kosztów, związanych z ustanowieniem, zmianą lub wygaśnięciem zabezpieczeń i ubezpieczeń (w tym kosztów ubezpieczenia spłaty kredytu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4) oraz nie stanowi kosztu należnego pożyczkodawcy, lecz zakładowi ubezpieczeń;

c) opłata za obsługę pożyczki w domu wlicza się do „opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy” w rozumieniu art. 7a. przedmiotowej ustawy, podczas gdy ta opłata nie jest związana z „zawarciem umowy”, lecz z jej wykonaniem oraz stanowi wynagrodzenie za swego rodzaju oddzielne zlecenie dostarczenia środków do domu;

- przez co Sąd w konsekwencji błędnie zastosował przepis art. 100 k.p.c. i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu, podczas gdy uwzględnienie wszystkich żądań Powoda skutkować winno zasądzeniem od pozwanego na rzecz Powoda całości kosztów procesu, zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu z art. 98 k.p.c.

Apelujący wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w skarżonej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz Powoda kwoty 722,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;

3. wyznaczenie rozprawy i jej rozprawy także pod nieobecność Powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona, ale tylko częściowo.

Zgodzić bowiem należy się z apelującym, iż Sąd z obrazą prawa materialnego, tj. wskazanego w apelacji przepisu art. 7a ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 20.VII.2001r. – w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia przedmiotowej umowy kredytu – uznał, że odsetki umowne od udzielonej kwoty kredytu oraz koszt ubezpieczenia kredytu wliczają się do „opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy w rozumieniu tegoż przepisu.

Ma rację apelujący, że odsetki umowne od udzielonej kwoty kredytu stanowią koszt zasadniczy umowy i są elementem całkowitego kosztu kredytu, a zatem nie dotyczy ich ograniczenie, o którym mowa w art. 7a cyt. wyżej ustawy, gdyż regulacja ich dotycząca znajduje się w art. 359 §2¹-2⁴ k.c.

Podobnie rzecz ma się z kosztami ubezpieczenia kredytu, które w tym wypadku przekazywane są przez kredytobiorcę na rzecz osoby trzeciej, tj. zakładu ubezpieczeń i jako niestanowiące kosztu należnego pożyczkodawcy nie są objęte ograniczeniem z omawianego tu przepisu art. 7a cyt. ustawy.

Należy także podzielić pogląd apelacji, że kwotą udzielonego kredytu jest nie kwota 1.400zł – jak błędnie przyjmuje Sąd Rejonowy – która faktycznie została wypłacona pozwanemu, ale kwota 1.625,40zł, obejmująca także opłatę przygotowawczą w sumie 78,40zł oraz koszt ubezpieczenia w sumie 147 zł, które to sumy zostały skredytowane dłużnikowi.

Gdyby bowiem powyższe sumy nie zostały skredytowane dłużnik musiałby je uiścić. A zatem kredyt dotyczył także i tych sum, co oznacza, że przy kontroli, czy suma „opłat, prowizji oraz innych kosztów związanych z zawarciem umowy” nie przekracza 5% kwoty udzielonego kredytu, należy brać pod uwagę kwotę 1.625,40zł.

Nie ma natomiast racji apelujący, że dodatkowe koszty w kwocie 678,94zł z tytułu obsługi kredytu w domu stanowią odrębne wynagrodzenie ryczałtowe, wynikające z dodatkowej umowy zlecenia.

Powyższa bowiem suma – co trafnie przyjmuje Sąd I instancji – zalicza się do „innych kosztów związanych z zawarciem umowy” w rozumieniu art. 7a cyt. wcześniej ustawy i w sumie – wraz z tymi pozostałymi kosztami, opłatami i prowizjami – nie może przekroczyć 5% kwoty udzielonego kredytu konsumenckiego, co w niniejszym przypadku daje sumę 81,27zł (tj. 5% z kwoty 1.625,40zł).

Zatem powód żądać może zasadnie przedmiotowym pozwem zasądzenia kwoty 564,13 zł, która wynika z następującego wyliczenia:

- pozwany powinien zapłacić na rzecz powoda w związku z przedmiotową umową kwotę 1.734,13zł (tj. 1.625,40zł – kwota udzielonego kredytu + wszystkie koszty związane z zawarciem umowy w sumie 81,27 zł + odsetki w kwocie 105,86 zł),
- bezsporne jest, że na poczet powyższych należności pozwany uiścił już żądaną kwotę 1.170zł,
- zatem pozwany jest winien powodowi jeszcze kwotę 564,13zł (tj. 1.734,13 – 1.170).

Dlatego też, mając na względzie powyższe, należało na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. oraz art. 505¹⁰ k.p.c. zmienić zaskarżony wyrok i zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę podwyższyć właśnie do kwoty 564,13 zł, a w pozostałej części apelację jako nieuzasadnioną – ze względów wcześniej podniesionych – oddalić na podstawie art. 385 i art. 505¹⁰ k.p.c.

O kosztach procesu między stronami za instancję odwoławczą orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c.

GŚ/AOw

Na oryginale właściwy podpis